

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: בר צבי	שם פרטי: אביבה
---------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מליק	בלועזית Malik	שם נעורים: מליק
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: חיה	בלועזית Hava	מין: ז / נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): בוקובינה	בלועזית Bucovina	תאריך לידה: 7.1.1930
שם פרטי של האב: בן ציון	שם פרטי ושם נעורים של האם: אלקה	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה : בוטושן	בלועזית Botoșani	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): סיביר		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 5.1946	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): מקס נורדאו / סמירנה

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בבוקובינה, היינו 4 אחיות ו- 5 אחים. היינו משפחה דתית ואבא היה חזן והתפרנס מהכנת ילדים לבר מצווה. עברנו לבוטושן כשהייתי בת 3-4 בעקבות משבר כלכלי משפחתי. אבי היה סוחר תבואות אמיד התמך בכולם. באחד ממשלוחי התבואה (שעועית ודברים יבשים) היו גשמים קשים והכל נרקב- ואבי פשט רגל. הוא התבייש לחזור לעיר הולדתו ולכן המשפחה עברה. הייתה לנו משפחה ענפה בטרנסילבניה, בגבול רומניה הונגריה.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

החלה אנטישמיות ברומניה. לא הלכתי לביה"ס מגיל 11, ענדתי טלאי צהוב. אחי נספה בסיביר. אח אחר עונה ע"י הרומנים הנאצים, התאשפז ואז נתלה בעיר. היו הפצצות ורעב, מכות וקור. היה שלג והסתובבנו יחפים בכפור - ולכן יש לי בעיות ברגליים עד היום. לא היה טיפול רפואי. הייתי עם אימי עד לשחרור ע"י הרוסים. היינו אמורים להתאחד עם המשפחה בטרנסילבניה אך הכביש לשם נסגר באותו לילה. המשפחה שם נספתה. היינו נכנסים לתעלות כשהיו הפגזות ובבוקר ראינו חלקי גופות. במלחמה נספו 80 מבני משפחתי כולל חלק מאחי. נספו גם בני דודי התאומים שמנגלה ביצע בהם ניסויים.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

ב-46' הבריחו אותי את אחי ואחותי במסגרת עליית הנוער. שאר המשפחה נשארה ברומניה. עלינו ארצה באנייה שכמעט טבעה, זרקנו את חפצינו לים. מפאת הצפיפות בספינה לא מצאתי את אחותי במשך שבוע.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשעגנו נתפסנו ע"י הבריטים ונלקחנו לעתלית. גרנו באהלים ומעברות. נפשית וגופנית - לא היה קל מאז. הייתי ירודת משקל ובאו ממוסד אהבה ולקחו אותי לקריית ביאליק. שם הייתה מנהלת ייקית מקסימה שנתנה כל מה שיכלה, וליוותה אותנו הילדים גם בלימודים המקצועיים. למדתי טיפול בתינוקות. המנהלת חיזקה אותי כלכלית ואף קנתה לי סינרים לילדים ואמרה שזו הלוואה, כאשר באתי להשיב לה את כספה אמרה שזה היה במתנה. עבדתי בגן ילדים, ולאחר שנים גם ילדיי היו בגן זה. כיוון שלא יכלתי להתרוצץ בגלל הבעיות ברגליים, מצאתי עבודה אחרת במרכזייה בכנסת ועבדתי שם 20 שנה. הורי עלו ב- 51 והיו חולים והצלחתי לעזור להם כלכלית. פגשתי את בעלי בי-ם כשיצאתי עם חברות לקפה. נולדו לנו 2 בנים, נכדים ונינים. בעלי עבד במשרד הטחון ותמיד גרנו בי-ם. בשנת '66 לאחר מאבקים בירוקרטיים קיבלנו דירה ולא נאלצנו לגור במרתף עם ביוב עוד. כל משפחתי שנתרה עלתה לארץ. בני משפחתי הקרובה גרים בשכונה שלי. אחותי מתגוררת בקיבוץ גזית ואחי בי-ם.

ראיון: תימורה מגנוס
ירושלים. מאי 2009

עריכה: קרן אלמוג